

Sygn. akt III Ca 343/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I C 1406/16

uchyla zaskarżony wyrok w punktach 2 i 3 oraz w punkcie 4 w części nadającej rygor natychmiastowej wykonalności rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie 3 i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 343/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej D. K. kwoty 539,59zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany nie wywiązała się z łączącej strony umowy pożyczki odnawialnej.

Pozwana D. K. pomimo prawidłowego wezwania

nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę i nie zajęła stanowiska

w sprawie

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w wyroku zaocznym z dnia 27 10 2016r. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 203,72zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2016r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie,

orzekł o kosztach procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części zasądzonej świadczenia.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulacje: art. 720 § 1 i 2 k.c. i uznał powództwo za uzasadnione w części żądania zwrotu kwoty udzielonej pożyczki w wysokości 150zł wraz z prowizją

za wypłatę środków w kwocie 450zł (stanowiącej 75% wypłaconej kwoty 150zł) oraz skapitalizowanych odsetek w kwocie 13,22zł. Następnie ocenił, że jest ono bezzasadne w części dotyczącej żądania zasądzenia: opłaty w wysokości 20zł za wypłatę środków z udzielonej pozwanej pożyczki (przyjął, że należności z tego tytułu pochłania prowizja za udzielenie pożyczki), opłaty miesięcznej za utrzymanie konta (w ocenie Sądu w tej części umowa stron zmierzała do obejścia regulacji dotyczącej maksymalnej wysokości odsetek wynikających z czynności prawnej oraz była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego w rozumieniu art. 58 § 1 i k.c.) oraz opłat i prowizji za wystosowane do pozwanej wezwania do zapłaty (ocenił, że w tej części powództwo nie zostało wykazane).

O należnych powódce od pozwanej odsetkach ustawowych od zasądzonych świadczeń orzekł stosując regulację art. 481 § 1 i 2 k.c., a o kosztach procesu

na mocy art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozliczenia.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka (...) spółka**

z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w części oddalającej powództwo oraz orzekającej o kosztach procesu, która wносиła o jego zmianę

przez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, bądź uchylenie wyroku w zaskarżonej części

i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji przepisy prawa procesowego i materialnego.,

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki, przyjmując, że mają one źródło w zawartej przez strony umowie pożyczki odnawialnej.

Przy rozpoznaniu sprawy, a następnie także w trakcie orzekania, umknęło jednak jego uwadze, że pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, w konsekwencji czego milcząco przyznała okoliczności przytoczone w podstawie faktycznej powództwa.

Dotyczy to między innymi zawartych w pozwie twierdzeń, iż skarżąca dokonała wskazanych w pozwie czynności windykacyjnych, przez co nie sposób przyjąć – tak jak uczynił to Sąd Rejonowy – że okoliczności te nie zostały wykazane.

Słusznie Sąd pierwszej instancji w toku rozpoznania sprawy powziął wątpliwości co do ważności zakwestionowanych przez niego postanowień umowy.

Przy rozpoznaniu tego zagadnienia umknęło jednak jego uwadze, iż powyższa umowa została zawarta już pod rządami ustawy z dnia 22 07 2015r.

o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2016r., poz. 1525 j.t.) regulującej w sposób szczegółowy tego typu umowy, w tym między innymi w obowiązującym jej obecnie brzmieniu w regulacji art. 36a ust 1 w sposób jednoznaczny uregulowano limit pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego.

Jakkolwiek regulacja ta nie ma wprost zastosowania w odniesieniu

do przedmiotowej umowy, to zawarte w niej kryteria mogą i powinny być pomocniczo uwzględnione przy ocenie abuzywności zakwestionowanych przez Sąd Rejonowy postanowień, co wymagało zobowiązania skarżącej

do przedłożenia stosownych wyliczeń, czego nie uczyniono.

Zaniechanie tego powoduje, iż istota sprawy nie została w sposób prawidłowy rozpoznana, co już tylko z tego powodu czyni apelację uzasadnioną

i z mocy regulacji art. 386 § 4 k.p.c. prowadziło do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując wyrok w zaskarżonej części jest wadliwy i dlatego apelację powódki jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i zobowiąże skarżącą do przedłożenia wyliczenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu udzielonego pozwanej przy zastosowaniu algorytmu zawartego w obecnie obowiązującej regulacji art. 36a ust 1 ustawy z dnia 22 07 2015r.o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2016r., poz. 1525 j.t.)

Następnie dokona ich weryfikacji i w oparciu o nie ponownie dokona oceny abuzywności zakwestionowanych postanowień umowy, a swojej ocenie

da szczegółowy i jednoznaczny wyraz w uzasadnieniu wyroku.

SSO Leszek Dąbek